

Spm. nr. 460

13) Til indenrigsministeren af:

Jørgen Junior (FP):

»Mener ministeren ikke, at det nu er tiden at oprette et centralt narkomanregister i Danmark?«

Skriftlig begrundelse

På seruminstitutionen føres et kartotek over folk, der har syfilis. Det er et kartotek uden navne, men med fødselsdag og forbogstaver. Et sådant kartotek ville give læger og politi mulighed for hurtigt at få at vide, om den og den er i kartoteket, medens man omvendt ikke kan læse i kartoteket, at den og den har været eller er narkoman.

De hidtidige manglende resultater og det stigende antal narkodødsfald er baggrunden for spørgsmålet.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Tanken om en central registrering af narkomaner er ikke ny. Den har flere gange tidligere været debatteret her i tinget, sidst i forbindelse med behandlingen af et forslag fra fremskridtspartiet, forslag til lov om registrering af narkomaner, i foråret 1978, hvor forslaget blev forkastet. De begrundelser, der var og stadig væk er for at forkaste forslaget, blev grundigt gennemgået af den daværende socialminister i hendes indlæg ved førstebehandling af lovforslaget. Jeg skal derfor tillade mig at henvise dertil og nøjes med at gå ind i de begrundelser, som hr. Jørgen Junior nu har anført for at foreslå indført en central registrering, nemlig at det skulle give bedre resultater ved behandlingen af narkomaner og bringe antallet af narkodødsfald ned.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at en registrering nødvendigvis kun vil kunne omfatte de klienter, der allerede er kendt, det vil sige er i kontakt med institutioner og myndigheder, og derfor ikke vil kunne angive, hvor mange narkomaner der egentlig findes. En registrering vil således heller ikke kunne forbedre behandlingsresultaterne, hvad man ellers kunne forvente, hvis flere narkomaner kom i behandling på et tidligere tidspunkt.

Hertil kommer, at man må nære frygt for, at bevidstheden om, at der foregår en central

registrering gennem behandlingsstederne, vil afholde mange stofmisbrugere fra at søge den nødvendige behandling i tide, og en sådan udvikling vil givetvis ikke fremme behandlingsresultaterne eller nedsætte antallet af dødsfald. Endvidere finder jeg det væsentligt, at den registrering af klienter, der har betydning i forbindelse med behandlingen af stofmisbrugerne, allerede sker i form af journalisering på behandlingsinstitutionerne. I øvrigt er det jo tidligere – bl.a. i forbindelse med det førnævnte lovforslag – kommet til udtryk, at en central registrering ikke vil kunne accepteres af den overvejende del af dem, der i givet fald skulle benytte registeret eller levere oplysninger dertil, dvs. læger og personale, hvilket må være en absolut forudsætning for et tilfredsstillende register.

Jeg mener, at jeg med disse ord har gjort det klart, at jeg i hvert fald ikke mener, at der skal oprettes et centralt register over narkomaner; det kan formentlig kun få negative behandlingsmæssige virkninger.

Jørgen Junior (FP):

Jeg er naturligvis så ubetinget ikke enig i ministerens konklusion. Det er ikke det, der er det afgørende. Det er korrekt, at der tidligere fra fremskridtspartiets side har været fremsat forslag om at oprette et narkomanregister. Efter min opfattelse vil det kunne forbedre behandlingen, fordi læger, hvis de får en henvendelse fra en person, meget hurtigt vil kunne få fastslået, hvorvidt vedkommende er narkoman eller i hvert tilfælde på et eller andet tidspunkt har været det. Efter min opfattelse vil et centralt register også kunne hjælpe politiet ganske gevaldigt i dets arbejde. Det er en kendsgerning, at en stor del af de penge, som narkomanerne skal bruge, skaffes gennem kriminalitet.

Det, der er nyt, og som har begrundet, at jeg er kommet med forslaget nu, er sådan set den tanke, der er opstillet i begrundelsen, som i øvrigt stammer fra lægeside, nemlig at det skulle være et kartotek uden navne, men med fødselsdato og forbogstaver, et kartotek, der kun kunne læses den ene vej, med andre ord kun kunne fastslå, om en person var i kartoteket, men ikke kunne oplyse, hvis man sad og læste kartoteket igennem, hvem der var i det, uden at man kendte de pågældendes CPR-numre eller deres fødselsdag og